

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (десети състав)

18 януари 2018 година *

„Преюдициално запитване — Свободно движение на капитали — Членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 11 — Удръжки върху доходите от капитал, включени във финансирането на социалната сигурност на държава членка — Освобождаване на гражданите на Европейския съюз, осигурени по схема за социална сигурност на друга държава членка — Физически лица, осигурени по схема за социална сигурност на трета държава — Различно третиране — Ограничаване — Обосноваване“

По дело C-45/17

с предмет преюдициално запитване на основание член 267 ДФЕС, отправено от Conseil d'État (Държавен съвет, Франция) с акт от 25 януари 2017 г., постъпил в Съда на 30 януари 2017 г., в производство по дело

Frédéric Jahin

срещу

Ministre de l'Économie et des Finances,

Ministre des Affaires sociales et de la Santé,

СЪДЪТ (десети състав),

състоящ се от: А. Borg Barthet, изпълняващ функцията на председател на състав, М. Berger и Ф. Biltgen (докладчик), съдии,

генерален адвокат: Р. Mengozzi,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за г-н Jahin, от Е. d'Onorio di Meo, адвокат,
- за френското правителство, от D. Colas и R. Coesme, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от D. Martin и L. Malferrari, в качеството на представители,

* Език на производството: френски.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване е относно тълкуването на членове 63 ДФЕС—65 ДФЕС и на член 11 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 200, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82 и поправка в ОВ L 33, 2008 г., стр. 12).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-н Frédéric Jahin, от една страна, и от друга страна, *Ministre de l'Économie et des Finances* (министър на икономиката и финансите, Франция) и *Ministre des Affaires sociales et de la Santé* (министър за социалните въпроси и здравеопазването, Франция) по повод заплащането на няколко данъчни вноски и направени удържки върху доходи от имущество, получени във Франция за годините 2012—2014.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 С Регламент № 883/2004, считано от 1 май 2010 г., е отменен Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г. (ОВ L 28, 1997 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Регламент № 1408/71“). Разпоредбите на Регламент № 883/2004 от значение за настоящото дело обаче не са претърпели съществени изменения в сравнение с тези, които им съответстват в отменения регламент.
- 4 В член 2 от Регламент № 883/2004, озаглавен „Персонален обхват“, параграф 1 е предвидено следното:

„Настоящият регламент се прилага към граждани на държава членка, лица без гражданство и бежанци, които пребивават в държава членка, които са или са били подчинени на законодателството на една или повече държави членки, както и към членовете на техните семейства и към преживелите ги лица“.
- 5 Съгласно член 3, параграф 1 от този регламент:

„Настоящият регламент се прилага към всички законодателства относно следните клонове на социална сигурност:

 - а) обезщетения за болест;
 - б) обезщетения за майчинство и съответните им обезщетения за гледане на малко дете от бащата;
 - в) обезщетения за инвалидност,
 - г) обезщетения за старост;

- д) обезщетения за преживели лица;
- е) обезщетения за трудови злополуки и професионални болести;
- ж) помощи при смърт;
- з) обезщетения за безработица;
- и) предпенсионни обезщетения;
- й) семейни обезщетения“.

6 Член 11, параграф 1 от посочения регламент гласи:

„Лицата, за които се прилага настоящият регламент, са подчинени на законодателството само на една държава членка. [...]“.

7 Регламент № 883/2004 се прилага по отношение на всички държави — членки на Европейското икономическо пространство, по силата на Решение № 76/2011 на Съвместния комитет на ЕИП от 1 юли 2011 г. за изменение на приложение VI (Социална сигурност) и Протокол 37 от Споразумението за ЕИП (ОВ L 262, 2011 г., стр. 33).

8 Освен това, що се отнася до Конфедерация Швейцария, по силата на член 8 от Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора, подписано в Люксембург на 21 юни 1999 година (ОВ L 114, 2002 г., стр. 6; Специално издание на български език 2007 г., глава 11, том 74, стр. 97), влязло в сила на 1 юни 2002 г., договарящите се страни регламентират в съответствие с приложение II към това споразумение съгласуването на системите за социална сигурност. С Решение № 1/2012 на Съвместния комитет, учреден със Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора от 31 март 2012 г., което заменя приложение II към посоченото Споразумение за съгласуването на системите за социална сигурност (ОВ L 103, 2012 г., стр. 51), влязло в сила на 1 април 2012 г., дял А от това приложение е актуализиран и вече преpraща към Регламент № 883/2004.

Френското право

9 По силата на член 1600-0 С от Общия данъчен кодекс в редакцията, приложима за фактите по делото в главното производство:

„Общата социална вноска върху доходите от имущество се определя, контролира и събира в съответствие с разпоредбите на член L. 136-6 от Кодекса за социалното осигуряване“.

10 Член L.136-6 от Кодекса за социалното осигуряване, изменен със Закон № 2012-958 от 16 август 2012 г., има следното съдържание:

“I. – Върху доходите от имущество на физическите лица, които са местни данъчнозадължени лица по смисъла на член 4 В от Общия данъчен кодекс, се правят удържки, които се определят въз основа на нетната сума, върху която е определен данъкът върху доходите [...]”.

I bis. – Удържките се правят и върху нетния размер на посочените в член 164 В, I от същия кодекс приходи на физическите лица, които по смисъла на член 4 В от Общия данъчен кодекс са местни данъчнозадължени лица, върху който е определен данъкът върху доходите.

[...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 11 Г-н Jahin, който е френски гражданин, е установен в Китай от 2003 г. Той упражнява там професионална дейност и е осигурен по частна схема за социална сигурност.
- 12 Между 2012 г. и 2014 г. във Франция са направени различни удържки върху доходите му от недвижимо имущество, както и върху печалбата, реализирана в резултат на прехвърляне на недвижим имот.
- 13 След като вече е сезиран с преюдициално запитване от запитващата юрисдикция, Conseil d'État (Държавен съвет, Франция), по друго дело във връзка със същите удържки, по което е постановено решение от 26 февруари 2015 г., De Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123), Съдът приема по същество, че такива удържки, доколкото имат пряка и релевантна връзка с някои клонове на социалната сигурност, изброени в член 4 от Регламент № 1408/71, попадат в приложното поле на този регламент и по отношение на тях се прилага принципът на прилагане на законодателството само на една държава членка, предвиден в член 13, параграф 1 от този регламент, дори когато се определят въз основа на доходите от имуществото на данъчнозадължените лица, независимо от упражняването на каквато и да е професионална дейност.
- 14 След постановяването на това решение, в решение от 27 юли 2015 г. запитващата юрисдикция приема, че всяко физическо лице, осигурено по схема за социална сигурност в друга държава членка, може да иска да бъде освободено от удържките, които са били правени във Франция върху доходите от имуществото му.
- 15 Редът и условията за връщане на сумите, удържани в нарушение на правото на Съюза, са уточнени в две пресъобщения от 20 октомври 2015 г., публикувани, от една страна, от държавния секретар за бюджета (Франция) и от друга страна, от генералния директор за публичните финанси (Франция). В тях се уточнява по-специално, че право на възстановяване имат само физическите лица, осигурени по схема за социална сигурност на държава, различна от Френската република, намираща се в Европейския съюз, ЕИП или Конфедерация Швейцария, като по този начин се изключват физическите лица, осигурени по схема за социална сигурност в трета държава.
- 16 На 11 март 2016 г. г-н Jahin подава жалба до запитващата юрисдикция срещу тези пресъобщения за превишаване на правомощията, като твърди, че това изключване противоречи на Регламент № 883/2004 и на принципа на свободно движение на капитали, гарантиран от член 63 ДФЕС
- 17 При тези условия Conseil d'État (Държавен съвет) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„Трябва ли членове 63 ДФЕС, 64 ДФЕС и 65 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че:

- 1) обстоятелството, че на лице, което се осигурява по схема за социална сигурност в трета по отношение на [Съюза] държава, различна от държавите — членки на [ЕИП], или [Конфедерация] Швейцария, както на лицата, осигурени по френската схема за социална сигурност, се правят предвидените от френското законодателство удържки върху доходите от капитал, попадащи в приложното поле на Регламент [№ 883/2004], докато на лице, което се осигурява по схема за социална сигурност в държава членка, различна от [Френската

република], с оглед на разпоредбите на този регламент, не могат да се правят такива удръжки, представлява ограничаване на движението на капитали от или към трети страни, по принцип забранено от член 63 ДФЕС;

2) при утвърдителен отговор на първия въпрос, такова ограничаване на движението на капитали, което произтича от съчетаването на френска правна уредба, въз основа на която на всички притежатели на някакви доходи от капитал, без в нея да се прави някакво разграничение според мястото, където се осигуряват по схема за социална сигурност, се правят спорните удръжки, и акт от вторичното право на [Съюза], може да се счита за съвместимо с разпоредбите на посочения текст от [ДФЕС], по-конкретно:

- с оглед на член 64, параграф 1 [ДФЕС] за движението на капитали, което попада в неговото приложно поле, поради това че ограничението произтича от прилагането на принципа на прилагане на законодателството само на една държава членка, предвиден в член 11 от Регламент [№ 883/2004]., въведен в правото на Съюза с член 13 от Регламент [№ 1408/71], т.е. преди 31 декември 1993 г., дори ако спорните удръжки върху доходите от капитал са въведени или са станали приложими след 31 декември 1993 г.;
- с оглед на член 65, параграф 1 от Договора, поради това че френското данъчно законодателство, прилагано по начин, съответстващ на регламента от 29 април 2004 г., прави разграничение между данъчнозадължени лица, които не са в еднакво положение с оглед на критерия, изведен от осигуряването по схема за социална сигурност;
- с оглед на наличието на императивни причини от общ интерес, които могат да оправдаят ограничаване на свободното движение на капитали, изведени от това, че разпоредбите, за които би се приело, че представляват ограничаване на движението на капитали от или към трети страни, отговарят на целта, преследвана с Регламент [№ 883/2004] за свободно движение на работниците в рамките на [Съюза]?“.

По преюдициалните въпроси

- 18 С двата си въпроса, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат законодателство на държава членка като разглежданото в главното производство, по силата на което на гражданин на тази държава членка, пребиваващ постоянно в трета държава, различна от държава — членка на ЕИП, или Конфедерация Швейцария, който се осигурява в там по схема за социална сигурност, в посочената държава членка се правят удръжки върху доходите от капитала като вноска към създадената в нея схема за социална сигурност, докато гражданин на Съюза, осигурен по схема за социална сигурност на друга държава членка, е освободен от тези удръжки поради принципа на прилагане на законодателството само на една държава членка в областта на социалната сигурност, предвиден в член 11 от Регламент № 883/2004, доколкото такава национална правна уредба представлява забранено ограничение на движението на капитали от или към трети страни.
- 19 В началото следва да се припомни, че с член 63 ДФЕС се привежда в действие свободното движение на капитали, от една страна, между държавите членки и от друга страна, между държавите членки и трети страни.
- 20 За целта член 63, част от дял IV, глава 4 от Договора за функционирането на ЕС, озаглавена „Капитали и плащания“, гласи: „всички ограничения върху движението на капитали между държавите членки и между държавите членки и трети държави се забраняват“.

- 21 От това следва, че териториалното приложно поле на свободното движение на капитали, посочено в член 63 ДФЕС, не се ограничава до движенията на капитали между държавите членки, а се разпростира също и върху такива движения между държавите членки и третите държави
- 22 Що се отнася до материалното приложно поле на член 63 ДФЕС, макар в Договора за функционирането на ЕС да няма определение на понятието „свободно движение на капитали“, от постоянната практика на Съда следва, че по смисъла на посочената разпоредба тези движения включват наред с останалото сделките, чрез които лицата, които не пребивават в държава членка, правят инвестиции в недвижими имоти на нейната територия (вж. в този смисъл решения от 11 януари 2001 г., *Stefan*, C-464/98, EU:C:2001:9, т. 5, от 5 март 2002 г., *Reisch и др.*, C-515/99, C-519/99—C-524/99 и C-526/99—C-540/99, EU:C:2002:135, т. 30 и от 8 септември 2005 г., *Blanckaert*, C-512/03, EU:C:2005:516, т. 35).
- 23 От изложеното по-горе следва, че удръжки като правените по силата на разглежданото в главното производство национално законодателство, доколкото са върху доходи от недвижимо имущество и печалба, реализирана в резултат на прехвърляне на недвижим имот, получени в държава членка от физическо лице, което е гражданин на тази държава, но пребивава в трета държава, която не е член на ЕИП или Конфедерация Швейцария, попадат в понятието „движение на капитали“ по смисъла на член 63 ДФЕС.
- 24 След това трябва да се прецени дали данъчното третиране, което разглежданото национално законодателство предвижда за своите граждани, пребиваващи в трета държава, която не е член на ЕИП или Конфедерация Швейцария, които са осигурени по схема за социална сигурност на тази трета държава, представлява ограничение на движението на капитали по смисъла на член 63 ДФЕС.
- 25 От постоянната практика на Съда следва, че мерките, забранени от член 63, параграф 1 ДФЕС като ограничение на движението на капитали, включват мерките, които поради естеството си могат да разубедят лицата, които не са установени в дадена държава членка, да правят инвестиции в нея или да разубедят установените в тази държава членка лица да правят инвестиции в други държави (решения от 23 февруари 2006 г., *Van Hilten-van der Heijden*, C-513/03, EU:C:2006:131, т. 44, от 26 май 2016 г., *NN (L) International*, C-48/15, EU:C:2016:356, т. 44 и от 2 юни 2016 г., *Pensioenfonds Metaal en Techniek*, C-252/14, EU:C:2016:402, т. 27).
- 26 В случая не се спори, че френското законодателство третира по един и същ начин, от една страна, своите граждани, които са установени в трета държава, която не е член на ЕИП или Конфедерация Швейцария, и които са осигурени там по схема за социална сигурност, и от друга страна, френските граждани, които са установени във Франция и са осигурени там по схема за социална сигурност, след като и в двата случая по един и същ начин им се правят удръжките върху доходите от капитал, предвиден в това национално законодателство.
- 27 За гражданите на Съюза, осигурени по схема за социална сигурност на друга държава членка, на държава — членка на ЕИП, или на Конфедерация Швейцария, обаче е предвидено по-благоприятно третиране, тъй като те са освободени от тези удръжки.
- 28 Такава разлика в третирането обаче може да разубеди физическите лица, осигурени по схема за социална сигурност на трета държава, която не е член на ЕИП или Конфедерация Швейцария, да правят инвестиции в недвижими имоти в държавата членка, чиито граждани са, и следователно поради естеството си може да бъде спирачка за движението на капитали от такива трети държави към посочената държава членка.

- 29 Поради това национално законодателство като разглежданото по делото в главното производство представлява ограничение на свободното движение на капитали между държава членка и трета държава, което по принцип е забранено то член 63 ДФЕС.
- 30 Накрая е важно да се прецени дали такова ограничение на свободното движение на капитали може да бъде обосновано.
- 31 Според член 65, параграф 1, буква а) ДФЕС разпоредбите на член 63 „не накърняват правото на държавите членки да прилагат съответните разпоредби на тяхното данъчно законодателство, които провеждат разграничение между данъкоплатци, които не са в еднакво положение що се отнася до тяхното място на пребиваване [...]“.
- 32 От постоянната практика на Съда следва, че тази разпоредба, доколкото е изключение от основния принцип на свободно движение на капитали, трябва да се тълкува стриктно. Следователно тя не може да се тълкува в смисъл, че всяко данъчно законодателство, което предвижда разграничение между данъкоплатците в зависимост от мястото, където пребивават, автоматично е съвместимо с Договора (решения от 17 октомври 2013 г., *Welte*, C-181/12, EU:C:2013:662, т. 42 и от 7 ноември 2013 г., *K*, C-322/11, EU:C:2013:716, т. 34).
- 33 Всъщност самото изключение, предвидено в член 65, параграф 1 ДФЕС, е ограничено от параграф 3 от същия член, който предвижда, че посочените в параграф 1 национални разпоредби „не представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на свободното движение на капитали и плащания по смисъла на член 63“ (решение от 17 октомври 2013 г., *Welte*, C-181/12, EU:C:2013:662, т. 43).
- 34 Следователно трябва да се направи разграничение между неравното третиране, позволено на основание член 65, параграф 1 ДФЕС, и произволната дискриминация, забранена по силата на параграф 3 от същия член. В това отношение от постоянната практика на Съда следва, че за да може национално законодателство като разглежданото по делото в главното производство да се счита за съвместимо с разпоредбите на Договора относно свободното движение на капитали, различното третиране трябва да се отнася до положения, които не са обективно сходни, или да е оправдано с императивно съображение от обществен интерес (решения от 6 юни 2000 г. *Verkooijen*, C-35/98, EU:C:2000:294, т. 43, от 7 септември 2004 г. *Manninen*, C-319/02, EU:C:2004:484, т. 28 и 29 и от 8 септември 2005 г., *Blanckaert*, C-512/03, EU:C:2005:516, т. 42).
- 35 При това положение се поставя въпросът дали, що се отнася до събирането на удържки като разглежданите по делото в главното производство, съществува обективна разлика между положенията от гледна точка на мястото на установяването им между гражданин на Съюза, осигурен по схема за социална сигурност на държава членка, различна от схемата на съответната държава членка, и гражданин на тази държава членка, осигурен по схема за социална сигурност в трета държава, която не е член на ЕИП или Конфедерация Швейцария.
- 36 В това отношение е важно да се отбележи, че критерият за разграничаване на положението на данъчнозадължените физически лица, възприет от разглежданото по делото в главното производство национално законодателство, безспорно не е изрично свързан с мястото на тяхното пребиваване, а се основава на осигуряването им по схема за социална сигурност.
- 37 Все пак, доколкото физически лица, които не са осигурени по схема за социална сигурност на държава членка, най-често не са установени в същата държава, използването на такъв критерий в действителност води до разграничаване на физическите данъчнозадължени лица според мястото на установяването им (вж. в този смисъл решение от 8 септември 2005 г. *Blanckaert*, C-512/03, EU:C:2005:516, т. 38).

- 38 При това положение следва да се провери дали гражданин на Съюза, осигурен по схема за социална сигурност на друга държава членка, с оглед на целта и на предмета и съдържанието на правната уредба на тази държава членка е в положение, сходно на това на гражданин на същата държава членка, който обаче пребивава в трета държава, която не е държава — членка на ЕИП, или Конфедерация Швейцария, и е осигурен там по схема за социална сигурност (вж. в този смисъл решение от 2 юни 2016 г., *Pensioenfonds Metaal en Techniek*, C-252/14, EU:C:2016:402, т. 48).
- 39 Тъй като в случая става въпрос за целта на френското законодателство, важно е да се припомни, както беше посочено в точки 13—15 от настоящото решение, че в прессъобщенията, предмет на делото в главното производство, само се уточняват условията и редът за връщане на удържаните в нарушение на правото на Съюза суми на физическите лица, получаващи доходи от капитал във Франция, но осигурени по схема за социална сигурност на друга държава членка
- 40 Наистина, в съответствие с принципа на прилагане на законодателството само на една държава членка в областта на социалната сигурност, така както е формулиран в член 11 от Регламент № 883/2004, не се разрешава на държава членка да прави на гражданите на Съюза, осигурени по схема за социална сигурност на друга държава членка, удържки като разглежданите по делото в главното производство, които, макар да са квалифицирани като данъци в националното законодателство, имат непосредствена и достатъчно релевантна връзка със законодателните разпоредби относно изброените в член 3, параграф 1 от Регламент № 883/2004 клонове на социалната сигурност и са отредени конкретно за финансирането на схема за социална сигурност на първата държава членка (вж. в този смисъл решение от 26 февруари 2015 г., *De Ruyter*, C-623/13, EU:C:2015:123, т. 23, 24, 26 и 39).
- 41 Целта на този принцип за прилагане само на едно законодателство в областта на социалната сигурност по отношение на движещите се в рамките на Съюза негови граждани е да се избегнат усложненията, които могат да възникнат в резултат на едновременно прилагане на няколко национални законодателства, и да се премахнат разликите в третирането, които биха произтекли от пълното или частично кумулиране на приложимите законодателства (вж. в този смисъл решение от 26 февруари 2015 г., *De Ruyter*, C-623/13, EU:C:2015:123, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 42 От изложените по-горе съображения следва, че има обективна разлика между, от една страна, положението на гражданин на съответната държава членка, който пребивава в трета държава, която не е държава — членка на ЕИП, или Конфедерация Швейцария, и е осигурен в същата по схема за социална сигурност, и от друга страна, положението на гражданин на Съюза, осигурен по схема за социална сигурност на друга държава членка, доколкото само вторият може да се ползва от принципа на прилагане само на едно законодателство в областта на социалната сигурност, предвиден в член 11 от Регламент № 883/2004, поради това че се движи в рамките на Съюза.
- 43 Няма обаче никаква обективна разлика между положението на гражданин на държава членка, който пребивава в трета държава, която не е държава — членка на ЕИП, или Конфедерация Швейцария и е осигурен в тази държава по схема за социална сигурност, и положението на гражданин на същата държава членка, който пребивава в нея и е осигурен там по схема за социална сигурност, доколкото и в двата случая те не са се ползвали от свободата на движение в рамките на Съюза и поради това не биха могли да се ползват от принципа на прилагане само на едно законодателство в областта на социалната сигурност.
- 44 От това следва, че национално законодателство като разглежданото по делото в главното производство може да бъде обосновано от гледна точка на член 65, параграф 1, буква а) ДФЕС със съществуващата обективна разлика между положенията на физическо лице, гражданин на държава членка, но пребиваващо в трета държава, която не е държава — членка на ЕИП, или

Конфедерация Швейцария, и е осигурено в тази държава по схема за социална сигурност, и гражданин на Съюза, пребиваващ и осигурен по схема за социална сигурност в друга държава членка.

- 45 Във всеки случай следва да се добави, че различно тълкуване би довело до положение, при което гражданин на държава членка, пребиваващ в трета държава, която не е държава — членка на ЕИП, или Конфедерация Швейцария, какъвто е г-н Jahin, се ползва от принципа на прилагане само на едно законодателство в областта на социалната сигурност, предвиден в член 11 от Регламент № 883/2004, при положение че в съответствие с член 2, параграф 1 от този регламент, той се прилага само по отношение на гражданите на една от държавите членки, подчинени на социалното законодателство на една или няколко държави членки.
- 46 Като се има предвид обаче, че в Договора за функционирането на ЕС няма никаква разпоредба, която да разширява свободното движение на работници по отношение на лицата, мигриращи към трета държава, що се касае до отношенията с трети страни, които не са държави — членки на ЕИП, или Конфедерация Швейцария, трябва да се избягва тълкуване на член 63, параграф 1 ДФЕС, което позволява на лица, които не попадат в пределите на териториалното приложно поле на свободното движение на работници, да се възползват от него (вж. в този смисъл решение от 13 ноември 2012 г., *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, т. 100).
- 47 С оглед на изложеното по-горе на поставените въпроси следва да се отговори, че членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат законодателство на държава членка като разглежданото по делото в главното производство, по силата на което на гражданин на тази държава членка, който пребивава в трета държава, която не е държава — членка на ЕИП, или Конфедерация Швейцария, и е осигурен там по схема за социална сигурност, в посочената държава членка се правят удържки върху доходите от капитал за вноски по учредена от същата държава членка схема за социална сигурност, докато гражданин на Съюза, осигурен по схема за социална сигурност на друга държава членка, е освободен от тези удържки въз основа на принципа на прилагане само на едно законодателство в областта на социалната сигурност по силата на член 11 от Регламент № 883/2004.

По съдебните разноски

- 48 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (десети състав) реши:

Членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат законодателство на държава членка като разглежданото по делото в главното производство, по силата на което на гражданин на тази държава членка, който пребивава в трета държава, която не е държава — членка на Европейското икономическо пространство (ЕИП), или Конфедерация Швейцария, и е осигурен там по схема за социална сигурност, в посочената държава членка се правят удържки върху доходите от капитал за вноски по учредена от същата държава членка схема за социална сигурност, докато гражданин на Съюза, осигурен по схема за социална сигурност на друга държава членка, е освободен от тези удържки въз основа на принципа на прилагане само на едно законодателство в областта на социалната сигурност по силата на член 11 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност.

Borg Barthet

Berger

Biltgen

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 18 януари 2018 година.

Секретар
A. Calot Escobar

Председател, изпълняващ
функцията на председател на X
състав
A. Borg Barthet